

3. Въ прѣдложеніе, *колко е голѣма твоя-та тетрадка!* подлежаще е: *твоя-та тетрадка*, за коѣто Пенко говори Цоню. Сказуемо-то: *колко е голѣма*, показва, че тетрадка-таа, за коѣто они говорятъ, е голѣма.

Кога подлежаще-то е лице, или прѣдметъ, за когото говорятъ, тогава ся то нарича *третіе лице*.— Сказуемо-то, кога показва, че дѣйствиѣ, или состояніе принадлежи на лице, или на прѣдметъ, за кого-то говорятъ, стои въ *третіе лице*.— *Твоя-та тетрадка* — подлежаще третіе лице; сказуемо-тоо: *колко е голѣма*, стои въ третіе лице.

4. Подлежаще-то бѣва:

- 1) *Първо лице*, кога е то лице говоряще;
- 2) *Второ лице*, кога е то лице, камъ което ся обръща говорящій;
- 3) *Третіе лице*, кога е то лице, или прѣдметъ, за когото говорятъ.

Сказуемо-то има три лица:

- 1) *Първо*, кога дѣйствиѣ, или состояніе принадлежи на говоряще-то лице;
- 2) *Второ*, кога дѣйствиѣ, или состояніе принадлежи на онова лице, на което говорятъ;
- 3) *Третіе*, кога дѣйствиѣ, или состояніе принадлежи на лице, или на прѣдметъ, за когото говорятъ.

5. Похвали ся Богатъ Иво:

Азъ сжмъ богатъ и прѣбогатъ

И отъ Царя и везира.

Пустилъ Царя-тъ три хаберы,

Ми го зехъ Богатъ Ива.

1-о прѣдложеніе: *Похвалилъ ся Богатъ Иво*. Подлежаще: *Ббогатъ Иво* — 3-е лице; сказуемо: *похвалилъ ся*, изъв. пакл. неопшр. пр. вр. 3 лице.

2-о прѣдложеніе: *Азъ сжмъ богатъ и прѣбогатъ и отъ Царя*